

Danes premiera velefilma po Puccinijevi operi:

MADAME BUTTERFLY

Divna pesem ljubezni ljubke cvetljice iz zemlje v kateri sonce ne zaide...

V glavni vlogi SYLVIA SIDNEY

Danes ob 4., 14.8. in 9.1/4 uri zvečer

Predpredaja vstopnic od 11. do 12.13. ure

ELITNI KINO MATICA

Telefon 2124

DNEVNE VESTI

— Odlikovanje. Na predlog ministra za šume in rudnike sta odlikovana z redom sv. Save III. stopnje svetnik ministerstva za šume in rudnike ter direktor dvornih lovišč inž. Ciril Dimnik, z redom Jugoslovenske krone IV. stopnje pa upokojeni rudarski glavar inž. Vinko Strgar.

— Občinska blagajniška služba. Banska uprava objavlja okrožno vsem občinam dravske banovine, razen mestnih občin Celje, Ljubljana, Maribor in Ptuj, v zadevi občinske blagajniške službe. Občinska blagajnica doloda občinski odbor iz svoje srede. Po novem zakonu o občinah je izvršil organ občine občinska uprava. V vseh občinah dravske banovine morajo najkasneje z novim letom (1. aprila 1934) prevesti pose občinskih blagajnikov praviloma članov občinske uprave, ki jih za to dolodi občinski odbor, razen v občinah, kjer opravljajo občinske blagajniške poslete za nastavljeni občinski uradniki. Izjemne v tem pogledu dovoljuje na utemeljen in obrazložen predlog sreskega nadelstva banska uprava. Nikdar pa ne sme biti občinski blagajnik predsednik občine sam, ker je on nakazovalcer in ker je dolzan enkrat mesečno pregledat poslovjanje občinskega blagajnika in ugotoviti stanje občinske blagajnine. Član občinske uprave, ki bo doloden za občinskega blagajnika, je dolžan v prvi vrsti spremjeti, izdajati in hraniti občinski denar po predhodnem pismenem nalogu predsednika občine, dočim je za pravilno knjigovodstvo in pravocasno sestavo ter predložitev občinskih zaključnih računov odgovoren občinski delovod.

— Odvetniška vest. V imenik odvetnikov s sedežem v Ormožu je bil vpisan g. Ciril Kocmru.

— Izprememba rodbinskega imena. Banska uprava dravske banovine je dovolila trgovskega sotrudnika Cirilu Putu v Radovljici in Metodu Putu v Ljubljani, pristojnim v občino Zminec, srez Kranj, izpremembo rodbinskega imena Puta v Lavrenčak.

— Naležljive bolezni v dravski banovini. Od 22. do 28. februarja je bilo v dravski banovini 8 primerov tifuznih bolezni, 19 skratlinek, 57 ošpic, 160 vnetja priusne slinovke, 115 davice (smrtni 1), 17 sena, 4 otročnečne vročice, 3 otrpnjenje tilnika, 6 hripe in 1 grize.

— Živalske kužne bolezni v dravski banovini. Po stanju z dne 10. t. m. je bila v dravski banovini svinjska kuga na 39 dvorcih, svinjska rdečina na 4, steklina na 1 in konjske garje na 1.

— Iz »Službenega lista«. »Službeni list kar banske uprave dravsko banovino št. 21, z dne 14. t. m. objavlja zakon o dodatnem sporazumu k sporazumu o klingeru in dodatku, sklenjenem med kraljevino Jugoslavijo in Švicarsko konfederacijo, zakon o naknadnih in izrednih kreditih k proračunu državnih razhodkov in dohodkov za leto 1933-34, objavo k izpremembam in dopolnitvam zakona o državnih trošarjih, navedila, kakšne takse je pobirati za obnovno sporo pri upravnih sodiščih in pri državnem svetu, okrožnico banske uprave o opravljanju občinske blagajniške službe, objave banske uprave o pobiranju obč. trošarja v letu 1934, odločbo državnega sveta k čl. 80., 82. in 83. zakona o ne-predih davnih in razne objave iz »Službenih Novin«.

— Natačaj za 15 orčniških oficirjev. Natačaj je natečaj za 15 orčniških oficirjev. Kandidati morajo biti rezervni oficirji v času poročnika ali podporočnika glavnih vrst orčija, starci ne smejte biti nad 27 in pol leta, imeti morajo najmanj 8 razredov gimnazije, realne gimnazije, učiteljska, srednje tehnične šole, navtične sole ali višje državne trgovske šole z maturo, ne smejte biti ozemljeni in če so državni uradniki, morajo predložiti dovoljevanje pristojnega ministristva, da smejte prestopiti v službo vojnega ministristva. Prošte je treba vložiti do 20. aprila.

— Komisija za polaganje izpitov v finančnem ministrištvu. Na odredbo finančnega ministra je bila ustavljivana komisija za polaganje izpitov pri finančnem ministrištvu za leto 1934. Predsednik komisije je načelnik davčnega oddelka Rudolf Poj, ki je tudi predsednik komisije za nizje državne strokovne izpitne davčnih uradnikov.

— Beograd se širi. V Narodni skupščini je bil sprejet predlog, da se priključi Beogradu Zemun, občina Bežanje in še 12 občinskih občin. Beograd bo imel tako 298.358 prebivalcev in štirikrat večjo površino kakor doslej. Zemun in 13 priključenih občin stoji 56.816 prebivalcev.

— Nova carinarnica v Zagrebu. Tudi Zagreb dobil novo carinarnico. Zgrada jo v vzhodnem delu mesta. Finančno ministrište odobri na račun kaldrme za carinarnico do 9.000.000 Din kredita.

— Kongres sadjarjev. V septembetu bo v Sarajevo kongres sadjarjev iz vseh krajev države. Sklice se Srpsko privredno društvo.

— Teden dece. Jugoslovenska unija za začetno dečje priredi vsako leto, prvi teden v majniku, svoj teden dece v smislu ženskega deklaracije, ki pravi: 1. deci se morajo ustvariti pogoji za normalni telešni in duhovni razvoj; 2. lačno deco je nasičiti, bolno negovati, zaostali pomagati, blodno voditi na pravo pot, osirotelo in zapuščeno dečo pa prekrbeti; 3. v slučaju velikih nesreč je nuditi deci prvo pomoč; 4. deci je usposobliti, da se sama vzdržuje in zaščiti od vskršnjega izkorisťanja; 5. decu je izobraziti v duhu, da bo s svojimi najboljšimi sposobnostmi služila svojim bližnjim. Teden dece priredi še letos od 6. do 13. majnika in sodelovanjem vseh ustavor in društev, ki se bavijo z izobrazbo in začetno dečje, in s poslovno javne uprave. Vrnila se bodo predavanja, predstavitev, razstave, manifestacije itd. Dobri namen prireditve zahteva, da se od 6. do 12. maja, v času tedna dece, ne prihaja nobene druge prireditve, nabiranje

molekul ogliščnih hidratov sestavljene iz gradbenih delov, ki stoje med seboj v enostavnih razmerjih. Odlično znanstvenika v naši sredini priečno pozdravljamo.

— Na živilskem trgu je bilo danes malo prodajalcev, vendar pa dovolj živil v prirodi s povpraševanjem, ker si v takšnem vremenu tudi mnoge gospodinje ne upajo iz hiš. Na zelenjadnem trgu ni nobenih sprememb, največ je zgodnjih salat vseh vrst in tudi tako zvane berške salate, regata, grilata. Radič je začel izprodavati motovilec, ki ga prodajo po 1.250 Din merico domačega, uvoženega pa po 1.400 Din kg. Uvoženi radič je po 16 Din kg, dočim dobis domačega je po dinarju merico. Sploh je začela domača zelenjava izprodavati uvoženo. Zlasti radič, gospodinje ki kupijo domačo salato berško, ki je kot prva zelo dobra in posebno draga, po 2 Din merica pa tudi po 1.50 Din tu in tam, Zelenjavat glav je še precej, a so boj slabo obranjene. Načrte je še rdeče zelenje, ki je po 1.50 Din drobne glave. Cvetajo so danes prodajali po 4.50 - 5 Din kg. Kokosi so začele z dumpington, zato so zdaj načrte še jajca, 22 komadov za 10 Din. Naklepova so po 75 par komad, največ jih pa prodajo po 1.50 Din par. Na Sv. Petru našli danes ni bilo semenskega krompirja, pač zaradi slabega vremena.

— Pri motnjah prebave, želodčnih bolečinah, zgagi, slabosti, glavobolu, miglinju oči, razdraženih živčic, nespanju, neslablosti, nevolji do dela povzroči načrtna »Franz Josefova« grenčica, odprtelo telo in olajša krvni obtok. Poizkusni na univerzitetnih klinikah so dokazali, da so alkoholiki, ki so trpeli na želodčnem katarju, v kratkem času zopet dobiti veselje do jedi in uporabo staropričku »Franz Josefova« vode. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarjih, drogerijsih in snečerinskih trgovinah.

— Načrtna »Prošnja«. Včasih je bila srečal starosta slovenskih kmetijsko-gospodarskih listov »Kmetovalec«, ki je za svojo prehodno jubilejno številko v 51. letu zbral res bogato gradivo, ki bo koristilo slehernemu našemu gospodarju. Najbolj zanimiv je pregled 50-letnega dela »Kmetovalec« med našimi kmeti. Ni cudno, kako si je v dolgih 50 letih zbral takovo veliko število zvestih sotrudnikov v čitateljev, ker je objavil mnogo prekoračnih člankov iz vseh gospodarskih partov. Da se oddolži spominu že pokojnih in živih sotrudnikov, je sedanj urednik g. Fr. Kafol, tajnik KD, v jubilejni številki objavil tudi slike najpomembnejših slovenskih življenj delavcev na polju kmetijske prosvete. Zanimivi so članki ing. Sadarja o ponemu »Kmetovalec« za naše podeželske gospodarje. Števise »Kako pomagati kmetu?«, Stiparjev »Kmetijskem knjigovodstvu«, inž. Hočevarjev o »Deloraciji«, inž. Jakobčevič o »Kmetijskih silosih« in o »Urejanju umetnikov travnikov« poleg še izredno številnih drugih o izvozu živine, sadjarstvu, drevesnicah, setvah na vrto, vinarištvu, in drugih vremenskih vrednotah. K jubilejnu letu časopisu »Kmetovalec« tudi mi in želimo, da bi enako dosledno kakor je delal skozi dolga leta, koristil tudi odsek našemu malemu kmetu, ga dvigal v vseh gospodarskih partov, da bo doprinesel svoji deloči k izboljšanju sedanjih tukših razmer.

— Kmetijski tečaji v kranjskem srezu. Srezki kmetijski odbor za kranjski srez priredi v marecu in aprilu tri celodnevne kmetijske tečaje v sicer v ponedeljek 19. t. m. v Preddvoru in v nedeljo dne 8. aprila v Goričici pri Golniku. Predavanja se bodo vrsila v prostorih narodnih sol, praktična raziskovanja in navodila pa pri bližnjih posetnikih in sicer od 8. ure zjutraj skozi cel dan. Pouk bo obsegal živinorejo, poliedstvo ter sadjarstvo. Predavalta bosta kmetijski referenti iz Kranja in njegovih pomočnikov. Posetniki, kmetijski mladenčki in gospodinjam se priporočajo, da se udeležijo tečajev v obilnem številu.

— Nov grob. V častitljivi starosti 92 let je umrla v Ljubljani ga. Marija A g o l o l a, posetnica v gostilnici, lastnica gostilne Agnola nasproti viske cerkev, znane nekoč pod imenom »Pri Lahni«. Pokojna gospa je bila znana kot izredno skrbna in varčna gospodinja, kljub temu je pa imela vedno odprete roke za reweže in pa zlasti za številna društva, ki so postopoma potrakala na njena vrata. Se je zadnjega je bila zdrava in čela, prav rada je večkrat nastopala v narodni nosi, zlasti na raznih narodnih prireditvah. Pokojna je bila tačna gospa Angele Agnola, lastnica velefirme s porcelanom Agnola na Tyrševi cesti. Pogreb blage gospe bo v četrtek ob 14. iz hiše žalosti, Glinice 25. na farno pokopališče na Viču, kjer bodo truplo položili v rodbinsko grobino. Bodil je obrazjen blag spomin, preostalim pa načrtoval.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo oblačno, nestalno vreme, dež. Včeraj je dezeloval v Ljubljani ga. Marija A g o l o l a, posetnica v gostilnici, lastnica gostilne Agnola nasproti viske cerkev, znane nekoč pod imenom »Pri Lahni«. Pokojna gospa je bila znana kot izredno skrbna in varčna gospodinja, kljub temu je pa imela vedno odprete roke za reweže in pa zlasti za številna društva, ki so postopoma potrakala na njena vrata. Se je zadnjega je bila zdrava in čela, prav rada je večkrat nastopala v narodni nosi, zlasti na raznih narodnih prireditvah. Pokojna je bila tačna gospa Angele Agnola, lastnica velefirme s porcelanom Agnola na Tyrševi cesti. Pogreb blage gospe bo v četrtek ob 14. iz hiše žalosti, Glinice 25. na farno pokopališče na Viču, kjer bodo truplo položili v rodbinsko grobino. Bodil je obrazjen blag spomin, preostalim pa načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobiti dekleta v domači vasi. Domati so mu končno strogo prepovedali zahajati k dekletu in to si je fant vzel tako k srcu, da je odšel na skedenj načrtoval.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo oblačno, nestalno vreme, dež. Včeraj je dezeloval v Ljubljani ga. Marija A g o l o l a, posetnica v gostilnici, lastnica gostilne Agnola nasproti viske cerkev, znane nekoč pod imenom »Pri Lahni«. Pokojna gospa je bila znana kot izredno skrbna in varčna gospodinja, kljub temu je pa imela vedno odprete roke za reweže in pa zlasti za številna društva, ki so postopoma potrakala na njena vrata. Se je zadnjega je bila zdrava in čela, prav rada je večkrat nastopala v narodni nosi, zlasti na raznih narodnih prireditvah. Pokojna je bila tačna gospa Angele Agnola, lastnica velefirme s porcelanom Agnola na Tyrševi cesti. Pogreb blage gospe bo v četrtek ob 14. iz hiše žalosti, Glinice 25. na farno pokopališče na Viču, kjer bodo truplo položili v rodbinsko grobino. Bodil je obrazjen blag spomin, preostalim pa načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobiti dekleta v domači vasi. Domati so mu končno strogo prepovedali zahajati k dekletu in to si je fant vzel tako k srcu, da je odšel na skedenj načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobiti dekleta v domači vasi. Domati so mu končno strogo prepovedali zahajati k dekletu in to si je fant vzel tako k srcu, da je odšel na skedenj načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobiti dekleta v domači vasi. Domati so mu končno strogo prepovedali zahajati k dekletu in to si je fant vzel tako k srcu, da je odšel na skedenj načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobiti dekleta v domači vasi. Domati so mu končno strogo prepovedali zahajati k dekletu in to si je fant vzel tako k srcu, da je odšel na skedenj načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobiti dekleta v domači vasi. Domati so mu končno strogo prepovedali zahajati k dekletu in to si je fant vzel tako k srcu, da je odšel na skedenj načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobiti dekleta v domači vasi. Domati so mu končno strogo prepovedali zahajati k dekletu in to si je fant vzel tako k srcu, da je odšel na skedenj načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobiti dekleta v domači vasi. Domati so mu končno strogo prepovedali zahajati k dekletu in to si je fant vzel tako k srcu, da je odšel na skedenj načrtoval.

— V smrt, ker so mu branili očeniti se. 22letni Ivan Gorišek iz vasi Otok na Savi pri Samoboru je bil zanjibljen v 18letno Milko Kanjaz in zasedne vasi. Oče in bratje so ga na prestrelno napadali, če, zato, da bi ne mogel dobit

Ponosna du Terrail

18

Zdravnikova tajna

Roman

— To je res.

Te zadnje besede sta izmenjala pri vhodu na dvorišče.

— Madame, — je dejal Hektor nekam svečano, — oprostite, da spremjam gospo de Mausejour v njen dom po taki poti.

Berta se je naslonila nani.

— Ah, mili moi, — je dejala, — slutim, da ni več daleč čas, ko vstopim v Mausejour skozi glavnega vrata.

— Pest! — jo je posvaril Hektor.

Zalagal je pes.

— Tih, Medor! — je zaklical Hektor polglasno.

Pes je spoznal svojega gospodarja in takoj je uitihnil.

Zaljubljena sta ubrala čudno pot. Krenila sta čez zelnik, skozi drvarnico, stopila sta v stajo, zlezla na pod in odšel na streho v isti višini s Hektorjevo sobo. Okno Hektorjeve sobe je bilo odprtlo.

Berta je bila v lovski obleki, ki ji je omogočala to vratolomno pot.

Prišedši v Hektorjevo spalnico, sta podvajila opreznost, stopala sta po prstih, brez luž.

— Torej hočeš poslušati moj pogovor z materjo? — je zašepetal Hektor.

— Da, — je odgovorila Berta tihom.

— Kako neki bi napravila to? Moje spalnice se drži soba, kjer bi te lahko skril, toda kdo mi jamči, da ne vstopi v njo moja mati?

— Pripravljena sem na vse. Najino življenje postaja že neznameno, temu je treba napraviti konec.

— Torej pa pojdi za menoj, — je zašepetal Hektor odločno.

Previdno je odprl vrata in odvedel Berto po hodniku, pogrezenjem v črno temo.

Gospa de Mausejour je bila še vedno v pritličju, kjer je delala in čakala, da se Hektor vrne.

Hektor je skril Berto v sošedni sobi, potem je pa odšel po stopnicah dolik materi. Po prstih je stopal po hodniku, potem se je pa glasno vrnil in odprl vrata, tako da je mati mislila, da se šele vrača.

Odprl je vrata salona in obstal na pragu.

Gospa de Mausejour, ki je še vedno nosila po moževi smrti žalno obleko, je vstala in stopila sinu naproti.

— Pozno se vračaš, Hektor, — je dejala. — Oktobar je in begati po gozdru ni zdravo.

— Draga mati, saj se ne vračam z loka, kakor mislite, — je odgovoril Hektor.

— Odkod pa prihajaš?

Hektor je sklenil priti takoj z barvo na dan.

— Ljuba mati, s prošnjo prihajam k vam, — je dejal.

— Govori, dragi sinko!

— O, tu ne, lahko bi prišel brat.

— Tvoj brat je v Orleansu in vrne se šele jutri.

Hektor si je globoko oddahnil, kakor bi ga bila bratova odsotnost rešila hude skrbi.

— Pa naj bo, raje se pomenim z vami v vaši sobi, mati.

— Pojdite torej, — je dejala in grešoč naprej je krenila po širokem stopnišču starega gradu.

Ko sta prišla v njeni sobi, je gospa de Mausejour sedla in dejala svojemu sinu:

— Poslušam te. Samo on bo priča najinega pogovora.

In pokazala je na sliko ovekovečenega barona de Mausejour.

— Oče me lahko sliši, — je odgovoril Hektor resno.

VIII.

— Draga mati, — je začel Hektor, — voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Križ božji! Dvoboja imas? Ti, Hektor?

— Zakaj se pa temu čudešte, mati? — S kom pa imas dvoboja? In zakaj?... Kaj se zoper vračajo časi teh nesrečnih spopadov?... je dejala gospa de Mausejour vsa iz sebe.

— Mati, — je odgovoril Hektor hladno, — eden mojih sosedov me je razčkalil.

Baronica se je zdržala in iz ustji je uslo:

— Grof de la Fresnaie?

— Ne, — je odgovoril Hektor, nikakor ne.

— Čudno! — Gospa de Mausejour si je oddahnila.

Hektor je nadaljeval:

— Maubert, lopov je zakrivil krušček na ubogem dečku, ki sem ga sprejel pod streho.

Misil je Srno, ki so jo smatrali vsi v gradu za dečka.

— Kaznoval sem tega predzrežnega.

— In kaj potem?

— Drugi mož, enak nam, plemič, s je drznil zavzeti se za Mauberta in z njim imam dvoboja.

— Njegovo ime? — je vprašala baronica, ki se je bila ta čas že pomirila.

— Ta mož se imenuje lord Helmuth.

— Anglež, stanujoč v Maisonneuve?

— Da.

Gospa de Mausejour se je za hip zamislila.

— Ljubi sin, — je dejala potem, — vem, kakšna kri se pretaka po tvorjih žilah in kaj si dolžan svojim prednikom. Bog obvaruj, da bi ti moja materinska ljubezen preprečila oprati užaljeno čast.

— Draga mati, — je odgovoril Hektor, — vaš odgovor je vreden žene mojega očeta, čigar nemški obraz zre na naju, in to sem pričakoval. Vidim pa, da to ime ne obuja v vas nobenih spominov.

— Kaj hočeš reči s tem? — je vprašala baronica začudenoma.

— Mati, — je nadaljeval Hektor, — lord Helmuth je zadnji potomec sira Duncana.

Če bi bila udarila strelo pred gospo de Mausejour, bi ne bila tako nagle planila pokonci.

— Sir Duncan, — je vzkliknila. — Zakaj govorиш o siru Duncangu? Kdo ti je povedal njegovo ime?

— To je postranska stvar, — je odgovoril Hektor.

— Sir Duncan, — je ponovila baronica vsa iz sebe — lord Helmuth je njegov potomec!

— Da, mati.

— In ti imas z njim dvoboja? Saj to je nemogoče! — je vzkliknila vsa razburjena.

— Nemogoče?

— Da, sin.

— Zakaj pa?

— Ker je bil sir Duncan priatelj in rešitelj tvojega prednika.

— Tako? — je pripomnil Hektor in si globoko oddahnil.

— Ljubi sin, — je dejala baronica, — vidim, da je prišla ura, ko ti moram izdati tajno, ki vlaže že več stoletij med našo in rodbino la Fresnaie.

— Poslušam vas, mati, — je odgovoril Hektor in prekrizal roke na prsih.

Gospa de Mausejour je nadaljevala:

— Ta žalostna zgodba sega nazaj v čase obleganja trdnjave Saint Ermel, stoeče na skali v Pas-de-Calais. To je bilo pod kraljem Ludvikom XIII. Dva moža, ki ju je vezalo dotolej najtesnejše prijateljstvo, sta branili francosko trdnjavco s pesčico ljudi proti premoči španske vojske.

— Dalje? — je dejal Hektor.

— Ta dva moža sta bila la Fresnaie in Mausejour.

— In imela sta skupnega prijatelja, mladega Škota sira Duncana.

— Da; toda kako veš to, sinko?

— Tako! — vam odgovorim mati. Toda zdaj vas prosim, da nadaljujete.

— Pa naj bo, — je dejala baronica.

— Neke noči je ponudil španski general la Fresnaieu bogato nagrado. če mu izroči trdnjavo.

— Oho! — je vzkliknil Hektor.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.

— Da, sin. In kaj potem?

— Boril se bom v dvoboju.

Baronica je zadrhtela, materino srce je premagalo ženin ponos.

— Draga mati, — je začel Hektor,

— voda po mojem očetu ste in veste, da so vsi Mausejouri vojaki.